

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ŘÍJEN 2023

***Žehnání školních tašek a požehnání školákům a pedagogům
v Horce nad Moravou***

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

od září začalo vyučování náboženství. Jsem velmi vděčný katechetkám Marcelle Koupilové a Elišce Kubešové za jejich službu. Jen sám Bůh ví, jak velkou cenu to má pro jednotlivé děti, pro naše rodiny i farnost. Já sám učím nejstarší školáky, tedy ve věku 12–15 let. Není to pro mne snadné a pro děti jistě vždycky také ne. Ale chci se vám svěřit, že mi záhy po začátku výuky znovu došlo, jak je i pro mne dobře, že si vědomosti týkající se víry tímto způsobem ožívují a dál promýšlím. Moc bych to přál každému z vás.

A tak se i s vámi podělím aspoň o malé střípky myšlenek. Letos probíráme mravouku, tedy to, jak se má víra promítat do různých oblastí našeho chování. V jedné z hodin jsme mluvili o svobodě jako o velkém daru, který Bůh člověku – na rozdíl od neživé přírody nebo od zvířat – dal. Člověk může a má jednat rozumně a svobodně. To je krásná stránka našeho chování. V tom je naše důstojnost. Děláme-li svobodně to, co je dobré, je naše jednání nejvíc lidské. Nejraději to formuluji tak, že všechno tvorstvo chválí svou existencí Boha, ale pouze člověk (kromě andělů) má tu výsadu, že to může dělat s chutí! A ještě se mi stále vybavuje moudrost, kterou jsem kdysi slyšel od profesora Ludvíka Armbrustra: Největší umění je dělat svobodně to, co dělat musím.

Nabízím nám všem k zamyšlení otázku: Opravdu se umíte ze svobody radovat? Uživat si ji? (V nejlepším slova smyslu.) V jakých chvílích nebo situacích? A daří se vám nacházet klíč k tomu, abyste to, co dělat musíte, nakonec dělali svobodně? Moc mne potěšilo, že děti tomu hned porozuměly a dokázaly vymyslet příklady, jak můžeme sami sobě domluvit a změnit svůj přístup od nesvobodného k svobodnému. Pán Bůh žehnej nám všem, aby se nám to dařilo!

P. Gorazd

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI HEJČÍN

Na programu jednání pastorační rady 20. září 2023 bylo:

- **Letní oblečení pro ministranty:** Pro tři ministranty, kteří jsou již změřeni, šije Jana Werdichová letní oblečení. Další ministranti mají napsanou výzvu na ministrantské nástěnce v sakristii, na webu farnosti (v „Život farnosti“ je rubrika „Ministranti“) i v Hejčínském oku (viz dále), jak postupovat.

- Organizace **vyučování náboženství** v letošním školním roce.

- **Příprava na biřmování** v naší farnosti.

- **Termíny dětských bohoslužeb:** neděle 15. října a neděle 12. listopadu.

- Podněty z děkanátní schůze: **adventní kalendáře, Noc kostelů, Manželské mediace.**

- **Úklid kostela:** v řešení je vhodný způsob organizace úklidu tak, aby byl úklid pravidelně zajištěn různými lidmi.

- **Náměty ekonomické rady: Prezentace historie kostela a oprav kostela formou nástěnky nebo panelu.** Hledáme tvůrce nástěnky. Možnost platby do kostelní sbírky QR kódem – bude realizováno ihned.

- **Pomazání nemocných:** neděle 19. listopadu.

- **Výroba adventních věnců:** bude v sobotu 2. prosince.

Podrobnosti o všem výše uvedeném se dozvíte včas v Hejčínském oku, na farní nástěnce, v ohláškách.

Termín příštího setkání pastorační rady je 15. listopadu 2023 v 19.15 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela.

Pokud máte nějaké podněty nebo dotazy, předejte je některému z členů pastorační rady. Děkujeme!

(Členové: P. Gorazd, Jana Werdichová, Helena Mikušková, David Coufal, Vojtěch Černý, Oldřich Chytilík, Lenka Nejeschlebová a sestra Klára, OSU.)

Lenka Nejeschlebová

FARNÍ POUŤ

V sobotu 16. září jsem se zúčastnil farní pouť do Dětrichova, kterou organizovala paní Marcela Koupilová. Byl jsem touto akcí přímo nadšen, jakou měla kvalitní úroveň, jak po stránce duchovní, tak i po stránce turistické. Bylo vidět, že je připravena a vedena Duchem Svatým.

Vše probíhalo v klidu a v pohodě, nebyly žádné problémy. Turistická trasa na kopec Slunečná byla nenáročná, kromě posledních pár metrů před vrcholem, ale to se také dalo v pohodě zvládnout. I při tomto pochodu bylo pamatováno na modlitby a odpočinek. Trasou dlouhou 7 km jsme se vrátili zpět do Dětrichova ke kostelu, který je zasvěcen sv. Jiří. Překvapilo mě, v jak pěkném a udržovaném stavu se kostel nachází. Mše svatá proběhla v duchovní atmosféře, dokonce – což mne překvapilo – měli jsme i hudební doprovod, hrála a zpívala nám známá schola z Hejčína.

Prostě užil jsem si vynikající sobotní den, za který Pánu a farnosti Hejčín děkuji.

Rudolf Kuranda

OKÉNKO DO HEJČÍNSKÉ PŘÍPRAVY NA BIŘMOVÁNÍ

V polovině září jsme se poprvé setkali na přípravě k biřmování. Jsme rozděleni na dvě skupiny, které se schází jednou za 14 dní, jedna v úterý a druhá v sobotu. Naše sobotní skupina čítá přibližně 12 lidí.

Po modlitbě jsme naše první setkání začali kreslením časové osy, na kterou jsme zaznačili okamžiky, které nás posunuly ve víře dál, nebo pro nás byly nějakým způsobem zlomové. Potom jsme popsali etapy své cesty mezi oněmi milníky. Co pro který z těch úseků bylo charakteristické? Čím se vyznačoval? Proč byl tak krátký či dlouhý? Co se během něj stalo? Toto malé „cvičení“ doporučuji vyzkoušet i doma. Ne každý den má člověk možnost se zamyslet, které okamžiky pro něj byly ve víře důležité.

Dále jsme se věnovali vztahům, ať už rodinným, kamarádským, či těm mezi nebem a zemí. Zazněly otázky jako: *Co je pro tebe důležité ve vztahu k Bohu? A co tě naopak v rozvíjení tohoto vztahu brzdí?* Nad vztahy jsme také přemýšleli v menších skupinkách. Pomohlo nám to uvědomit si, které vztahy vědomě pěstujeme a které naopak poměrně zanedbáváme. A zde vás nechám s dvěma otázkami k zamyšlení:

*Co podle tebe znamená, že každý vztah musí být osobní?
A na kterém vztahu pracuješ nejvíce?*

Kačka Chlupová

...A BYLO NÁS PĚT

Chtěl bych vám v rámci farního zpravodaje podat zprávu o tom, jak dopadl pokus o založení společenství mladých manželských párů.

Ale nejdřív pár slov vůbec o tom, jak se tento nápad zrodil. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna připadla letos na úterý.

To v Hejčíně mše svatá nebývá, ale na tak velikou slavnost jsme mši naplánovali a ohlásili. Potěšilo mne, že nás na ni nepřišlo málo. A mezi přítomnými jsem si všiml dvou manželských párů, které tvořili velmi mladí lidé. Napadlo mi, že vlastně těm, kdo jsou v této životní etapě – jsou krátce svoji, ještě nemají děti, čeká je třeba i nějaký ten rok studia – by stálo za to nabídnout, jestli by se nechtěli scházet a vytvořit společenství.

Na druhý den ve středu jsem na mši spatřil jiné takové mladičké manžele. A protože po mši z kostela nespěchali, ale prohlíželi si vzadu nástěnky a mapu křtů hejčínských farníků, oslovil jsem je a se svým nápadem jsem se jim svěřil. Dozvěděl jsem se od nich, že pocházejí ze Slovenska, žijí v Olomouci a chodí do farnosti na Klášterním Hradisku. Ale protože tam přes prázdniny středeční mše svatá nebývá, vypravili se podívat se do Hejčína. Zeptal jsem se jich, jestli by o takové společenství stáli a jestli by byli ochotní pokusit se o jeho vytvoření spolu se mnou. Já za naši farnost bych nabídl prostory (učebnu nad sakristií), oni by byli prvními účastníky, se kterými bych mohl počítat. Kamil a Monika – tak se mi představili – si nechali týden na rozmyšlenou a po jeho uplynutí mi napsali, že souhlasí.

Stanovili jsme tedy termín prvního setkání – středu 13. září v 19 hodin. Vytvořil jsem jednoduchý plakátek, obsahující pozvání a také prosbu, aby se zájemci předem ohlásili na mou e-mailovou adresu. Plakátek jsem vyvěsil do kostela, zveřejnili jsme ho i na farním webu a facebooku.

Přišla středa 13. září. Nepřihlásil se vůbec nikdo. Trochu mne to zamrzelo, ale vzal jsem to racionálně – prostě jako důkaz toho, že o tuhle nabídku není zájem. Ale vchod do sakristie a k učebně jsem pro jistotu otevřel (zrovna lilo jako z konve) a čekal jsem tam do sedmi hodin. Zaskočilo mne, že nepřišli ani Kamil s Monikou. Když na věži kostela odbila sedmá hodina, vchod jsem zase zamkl a vrátil jsem se do fary. Než jsem stačil rozmyslet se, do čeho jiného se tedy pustím, spatřil jsem oknem Kamila s Monikou, jak se rozhlížejí na rohu u kostela a hned nato míří k faře.

Omluvili se za malé zpoždění a já na ně vybalil svůj záložní plán: chtěl jsem toto naše setkání přece využít a zapsat rozhovor s nimi pro Hejčínské oko. Věřím, že by vás zajímal příběh mladých lidí, kteří se rozhodli pro vstup do manželství, i když nevěsta měla před sebou ještě tři roky studia medicíny. I to, jaké byly reakce jejich okolí, co svatba do jejich vztahu vnesla nového, jestli by se dnes rozhodli stejně atd.

Kamila s Monikou můj návrh zaskočil a poprosili mne, než bychom se do toho pustili, o nahlédnutí do starších čísel Hejčínského oka, aby viděli, jak zpravodaj vypadá a jaké rozhovory v něm v poslední době byly. Ale než stačili výtisky, které jsem jim přinesl, otevřít, zvonil mi telefon a ozval se jiný mladý manželský pár, Tereza a František, že stojí u kostela a hledají avízované setkání manželů. Zasmáli jsme se, nechali jsme na faře na stole ležet Hejčínské oko i čerstvě uvařený netknutý čaj a vyběhli jsme do deště ke kostelu a pak všichni nahoru do učebny. Můj záložní plán tím padl a vy, čtenáři Hejčínského oka, jste přišli o rozhovor s Kamilem a Monikou a místo toho čtete tento článek.

Nebudu zapírat a přiznám, že když jsme se po krátké modlitbě pustili do toho, abychom se seznámili a poznali, šlo to v první chvíli ztuhla. Bylo třeba překonat rozpaky, které jsme pociťovali úplně všichni, mne nevyjímaje. Ale taky nám každému bylo jasné, že je to jen na nás, chceme-li se posunout přes ně dál. A tak se rozhovor postupně rozproudil. Stěžejní informace byla, že Kamil s Monikou měli svatbu 20. 8. 2022 a František s Terezkou 19. 8. 2023.

Já jsem od počátku měl v plánu, že se při tomto setkání vyptám na to, jak probíhala příprava na manželství, kterou absolvovali. Ale nejdřív se přirozeně mluvilo o tom, odkud kdo je a co dělá nebo studuje, při jaké příležitosti se páry seznámily, jaké plány mají dál. Zaujalo mne, že do období známosti obou těchto dvojic se promítl covid a s ním spojená opatření, takže pro ně nebylo snadné se v té době setkat. Ale jak sami konstatovali, láska dokáže divy, a tak tehdy prožili i různé napínavé nebo veselé historky.

Došlo i na to moje téma. Kamil s Monikou se připravovali na svatbu na Slovensku, odkud pocházejí, a z různých důvodů se nakonec rozhodli pro přípravu formou jediného víkendu, pořádaného tam pro snoubence. Program byl napěchovaný přednáškami a jinými aktivitami, byl velmi dobrý, ale nevýhodou bylo, že nemohli mezi jednotlivými částmi spolu o tom všem průběžně debatovat, nebyl pro to čas.

František s Terezkou se na manželství připravovali v Praze. Jednu část přípravy tvořilo asi osm večerů (vždy v odstupu 14 dní), kdy se ještě s dalšími asi pěti dvojicemi setkávali se zkušeným manželským párem, který jim přibližoval různá témata, hlavně z oblasti psychologie a vzájemné komunikace. A druhou, samostatnou část jejich přípravy tvořila setkání se šikovným salesiánským knězem, kterého si vybrali jako svého oddávajícího. S ním probírali hlubší témata, týkající se víry a manželského slibu.

Není možné vám tu přetlumočit naši debatu v její svěžesti a úplnosti. Není to možné technicky a nebylo by to moudré ani diskrétní. Ale chci vám tu určitě dát vědět, že máme ze setkání radost, a tak jsme si naplánovali **další setkání – v úterý 17. října v 19 hodin v učebně nad sakristií**. Kdybyste věděli o mladém manželském páru, který by stál o to, se přidat, tlumočte jim naše pozvání. Miminko v košíku by vůbec nebylo překážkou!

A já za svou osobu při této příležitosti děkuji všem vám, kdo se modlíte za manžele, za rodiny a za ty, kdo se na manželství připravují. Pán Bůh to odplat' požehnáním vám a vaší rodině!

P. Gorazd

CESTA DO PERU (1)

Letos v srpnu jsem měla možnost navštívit Peru. Náš šéfredaktor Oka Daniel mě požádal, abych se s vámi podělila o své zážitky...

V Peru žije již 15 let v cisterciáckém klášteře moje kamarádka z Valašského Meziříčí. V tomto řádu je více než 20 let, jsme

spolu v intenzivním kontaktu skrze e-maily a naše přátelství touto cestou je velmi osobní, ledacos jí svěřuji do modlitby a vím, že se opravdu modlí. A tak mě napadlo, že bych ji mohla navštívit. Jinak mě, přiznávám, tato exotická země příliš nelákala. Raději putuji tady u nás doma než někam takhle daleko. Podpořila mě moje sestra Zuzka, která se rozhodla do tohoto dobrodružství vstoupit se mnou a jsem jí za to nesmírně vděčná. A tak jsme 7. srpna v noci vyrazily do Vídně na letiště. Už tam jsme prožily první krásný okamžik, znamení, že nebe je s námi. Při letištní kontrole si Zuzka sundávala z krku křížek a při tom si strhla náušnici. Což v prvním okamžiku vůbec nezjistila. Poté, co jsme různě popocházely kolem zavazadel při kontrole, mi řekla, ať se jí podívám na podrážku boty, že asi stoupla na žvýkačku nebo kamínek nebo co. Mrkla jsem a vidím nějaký šperk, náušnici. A ukázalo se, že je to náušnice její. Zuzka je vdova, její manžel Laďa zemřel před pěti lety na rakovinu a tyto náušnice jí pořídil na své poslední cestě do Compostely těsně před smrtí. Tedy dárek velmi drahocenný. Náušnice byla neporušená, nepokřivená, schopná dalšího nošení – k naší velké radosti. Hlavně velkou radostí pro nás bylo vědomí, že Laďa se nám z nebe takto přihlásil, že dbá na to, aby Zuzka nepřišla o jeho dárek, a zkrátka, že je s námi. Od tohoto okamžiku jsme mu svěřovaly různé naše starosti, zejména kufry, aby byly při našich četných přestupech na letištích ve správný čas na správném místě. A opravdu byly.

Naším prvním cílem byla Lima, klášter sester, kde jsme plánovaly strávit asi 6 dní. Ještě před odjezdem z ČR, při naší komunikaci se sestrami jsme byly z jejich strany upozorňovány, že

Klášter v poušti

v Limě, zejména v Callao (okrajová část, kde se klášter nachází) je velmi nebezpečno. Musím říct, že když sestry z tohoto důvodu odmítly pro nás přijet na letiště nejen v noci, ale i ve dne, začala jsem si opravdu říkat, co jsem si to vymyslela, kam to teda vlastně jedeme a jestli vůbec ještě někdy uvidím svou rodinou zemi... Nakonec jsme do kláštera docestovaly taxíkem bez úhony a shledaly se se sestrou Gracíí, což bylo opravdu dojemné po tolika letech, co jsme se neviděly, a po celé naší dlouhé cestě (36 hodin).

Klášter je v poušti, jak jsem již psala, v části Callao, což je velmi chudá část Limy. Připadaly jsme si spíš jako někde v Africe nebo v Indii. Samý písek, slumy, chatrče, prach, špína. Jak nám vysvětlila sestra Gracia, v Limě vůbec neprší. To si teprve člověk uvědomí, jaký přepych tady máme. Kromě vláhy nám déšť taky všechno spláchně, umyje... Tam je voda velmi drahocenná. Sestry mají zeleninovou zahradu, i nějaké okrasné keře, aby kromě písku viděly i něco jiného... ale ke každé rostlině musí vést zavlažovací hadička. Trávník mají umělý, udržování živého by nezaplatily. Momentálně se modlí, aby našly vodu, mohly mít vlastní studnu a o vodu se dělit s chudými. Chudoba této části je také příčinou obrovské kriminality. Až z vyprávění sester jsme pochopily jejich obavy o naši i svou bezpečnost při našem příjezdu. Jednou jely do Limy do banky vybrat peníze. Někdo z banky předal tuto informaci jistému gangu v Callao, takže když sestry vystoupily z auta u kláštera, stáli tam muži s pistolemi, které jim přiložili k hlavě a žádali peníze nebo život. Krátce před naším příjezdem se obětí dvou mezi sebou válčících gangů stalo malé dítě...

Ptali jsme se sestry Gracie, zda neměly pokušení při budování kláštera na tomto místě opustit své kontemplativní povolání a jít sloužit místním chudým. Sdělila, že měly. Ale skrze radu jednoho kněze pochopily, že mají zůstat věrné svému řádu, svému životu modlitby. Pro chudé je jejich život s Bohem ve skrytu znamením, že existuje Boží království, pro které má smysl opustit všechno a které je víc než tento svět... Byť jim to

nepomůže z jejich chudoby, ukazuje jim to jiný rozměr života... To bylo pro mě velmi silné svědectví. Navíc kostel je otevřený pro veřejnost. Lidé mohou přicházet na liturgii a sestry se snaží, aby liturgie byla krásná, aby opravdu povznášela duši k Bohu. Kvůli kráse liturgie každá sestra hraje na nějaký hudební nástroj. Nyní si už mohou vybrat, na který chtějí hrát. V době, kdy do kláštera vstupovala sestra Gracia, jim byl nástroj přidělen. A tak naše sestra Gracia vyfasovala fagot. V rámci denního řádu mají čas určený k cvičení, mají také učitele hudby, kteří buď docházejí, nebo učí on-line. Někteří vyučují zdarma. My jsme se svou návštěvou trefily zrovna do klášterních prázdnin, které mají jednou za rok 14 dní. Znamená to, že jsou zrušené veškeré liturgické modlitby, je jen adorace a mše svatá. Takže jsme si nemohly užít jejich gregoriánský chorál – liturgii hodin (breviář), kterou zpívají několikrát denně i v noci. Ale zase jsme mohly celý den trávit se sestrou Gracií, která měla návštěvu po 13 letech! Vnímaly jsme, že takhle to Pán připravil a dal nám tento společný čas. Navíc se podařilo spojit se mým mobilem přes whatsapp s mnoha farníky z Valašského Meziříčí, i s kamerou, takže se mohli vzájemně vidět. Pro mě se tímto naplnil smysl návštěvy. Vidět sestru Gracii plnou radosti z možnosti mluvit s přáteli, vidět se s nimi – byť přes mobil, to byla opravdová radost i pro nás. Kvůli prázdninám jsme také neslyšely sestru Gracii hrát na zmíněný fagot, protože o prázdninách jsou osvobozeny i od cvičení na nástroje. Hru na nástroje při svatém přijímání „zachraňují“ zkušené hudebnice, které lečjakou klasičku zvládnou i bez přípravy. Slyšely jsme varhany, příčné flétny, housle, violoncello...

Komunitu tvoří 33 sester z různých zemí. Naše sestra Gracia z ČR, dvě Slovenky, sestra z Holandska, z Německa, z Afriky, severní Ameriky, samozřejmě Peruánky... Kromě Peru mají klášter ještě v Německu, ve Španělsku a momentálně budují klášter na Kanárských ostrovech. Aby si aspoň částečně zajistily živobytí, zde v Peru sestry chovaly asi 300 slepic – vejce i slepice prodávaly. Kvůli válce na Ukrajině však došlo k výraznému zdražení

krmiva a z tohoto důvodu již chov slepic sestry nejsou schopné dál provozovat. Mají v plánu v dohledné době přejít na chov prasátek... Kromě chovatelské činnosti také vyrábějí drobné ručodelné výrobky, především svíčky a ikony. A také spoléhají na Boží prozřetelnost, na dary dobrodinců. Práci věnují jen zlomek dne – 3 hodiny odpoledne. Většinu času tráví v modlitbě, studiu, duchovní četbě, hře na hudební nástroje. Už ve 3 hodiny v noci začíná noční matutinum, modlitba a výše uvedené duchovní aktivity pokračují až do oběda. Ohledně dobrodinců nám sestra Gracia pověděla, že jednou za čas připravují večeři asi pro 100 lidí. Tito lidé si účasti na večeři a času stráveného se sestrami velmi váží, jsou ochotni za tuto akci dát jako dar klášteři i 100 dolarů. Často si peníze šetří, aby se mohli zúčastnit a takto sestry podpořit. Kromě dobrého jídla, které sestry připraví, je na programu také krátké povídání matky představené o klášteře, pak také „dobročinná dražba“ výrobků sester. Výdělek z takového večera je pro klášter velmi cennou a výnosnou podporou. Nepochybně se sestry za své dobrodince poctivě modlí.

Během našeho pobytu v klášteře jsme si užily také Tichý oceán, který se nachází asi 200 metrů pod klášteřem, viděly jsme na něj přímo z okna. To je jedna z mála přírodních krás, kterou se tam člověk může těšit. V srpnu je v Peru zimní období. Za normálních okolností to znamená asi 15 °C. Bohužel i do Peru doputovaly klimatické změny a letošní zima byla velmi teplá. Rovněž Tichý oceán byl proto velmi teplý, brouzdání u břehu bylo moc příjemné. V obvyklé zimě by mrzly nohy a člověk by se v něm brouzdat nevydržel. Poté, co jsme si užily oceán, nás sestra Gracia provedla klášteřem – tedy mimo klauzuru.

Ráda bych zmínila pozoruhodný příběh, který bych nazvala „Podivuhodné dobrodružství Pána Ježíše na cestách“. V jednom klášterním sále visí na zdi kříž, který při budování klášteřa sestry pořídily během jedné dovolené v Evropě. Přemýšlely, jak ho převezou. Byl tak velký, že se nevešel do žádného zavazadla. A tak ho vzaly jen tak do ruky. Sestry z klášteřa v Německu šly na letiště pro jistotu s nimi, že si ho odnesou zpět k nim, kdy-

by to nevyšlo, aby nezůstal na letišti. Kříž kvůli své nadměrné velikosti neprošel ani skenerem, a to si dohlížející paní nechtěla vzít na svědomí. Byť řádové sestry, člověk nikdy neví, jestli v něm nejsou ukryty drogy nebo zbraně... Sestry se už pomalu smiřovaly s tím, že kříž se vrátí do německého kláštera. Ale objevil se znenadání příslušník policie, nejvyšší hodnost z celého letiště. Řekl, že si to bere na zodpovědnost, že se za kříž zaručuje. Dal sestrám ještě nějaká písemná potvrzení pro další kontroly, aby neměly problémy. Pak vzal kříž hezky před sebe a jako v procesí – on v uniformě, sestry v hábitu – kráčeli letištem. Jiná potíž se rýsovala, kam uložit kříž v letadle, protože se nevešel ani do úložného prostoru. Nicméně – Pán Ježíš, když cestuje, zařídí si všechno. Hned vedle sedadel sester bylo nečekaně volné místo. Tak tedy Pán měl své vlastní místo – u okénka. Na příkaz letušky byl pro jistotu také připoután a tak šťastně doputoval až do peruánského kláštera... Dle sestry Gracie byl zmíněný pán od policie anděl...

Navštívily jsme také centrum Limy. Je to město s 10 000 000 obyvatel. Nemá metro, veškerá doprava se odehrává pozemně. Tedy hustý automobilový provoz. Auta, autobusy, tuktuky (motorové tříkolky, často využívané jako mototaxi) jezdí v mnoha pruzích, jezdí se rychle, zastavuje se „nadoraz“, předjíždí se zprava, zleva, blinkry se ani moc nepoužívají, stále se troubí... Dopravní předpisy existují, příliš se nedodržují... Zkrátka jízda v taxi silně zážitková... Navštívily jsme místní katedrálu. V ní jsme se zúčastnily mše svaté s ranními chválami. Peruánská zbožnost – ať už se týká interiéru kostelů nebo liturgické hudby (mimo klášter) – byla pro nás poněkud „hůře stravitelná“. Oltáře jsou v kostelích většinou celé zlaté, sochy oblečené v látkových kostýmech, ideálně sametových nebo brokátových zlatě vyšívaných, na hlavách paruky, Panna Maria někdy s mnoha zlatými prsteny... Na jednom oltáři i více Panen Marií v různých provedeních a v různých šatech...

(Pokračování)
Helena Mikušková

HiFIVE – KONCERT V HORCE NAD MORAVOU

Přinášíme vám rozhovor s Janem Sitařem, zakládajícím členem acapellového souboru HiFive, a tímto vás také zveme na koncert do kostela sv. Mikuláše v Horce nad Moravou.

Honzo, v neděli 15. října v 17 hodin budete mít u nás v Horce v kostele koncert. Představíš nám váš vokální soubor HiFive?

Je nás pět, tři muži a dvě ženy a všichni rádi zpíváme, proto jsme se dali na docela náročnou disciplínu, jakou je acapellový zpěv, to znamená zpěv bez hudebního doprovodu.

Podle čeho vybíráte skladby?

Co se týká žánru, nejsme úplně vyhranění, skoro bych řekl, že náš repertoár je od Bacha po Vlacha. Vlastně písničky přibývají spontánně, podle toho, co se nám líbí a samozřejmě na co

stačíme. Nebo když někdo z kapely přijde s nějakým nápadem či podle zpětné vazby z publika stylem: „Mohli byste zpívat třeba...“ V současné době se chystáme na *Bohemian Rhapsody* také pracuji na jedné skladbě Michaela Bublého, která se mi líbí a ke které si přizveme i hosta. Chtěl bych, aby náš repertoár byl co nejpestřejší.

Na co se můžeme těšit?

Všichni se můžeme těšit na atmosféru kostela, která je pro tento typ hudby, řekl bych, optimální. Už díky akustickým podmínkám a taky díky tomu, že se v kostele člověk ztiší a třeba je potom vnímavější. Je docela rozdíl zpívat na nějakých oslavách nebo v parku, kde je hluk a lidé prochází nebo se baví, a potom zpívat soustředěně v prostoru, kde je slyšet jen hudba. A na ten ničím nerušený hudební zážitek se snad můžeme těšit všichni.

Honzo, ty jsi hudebník a hudba tě provází celý život. Které nástroje ovládáš? Hrál jsi v kapelách Bujabéza a také Alibaba. A jak to, že teď „jen“ zpíváš?

Beru to jako přirozený vývoj. Začínal jsem klasickou hrou na klavír, potom kytara a folk na táborech, k tomu i zpěv, pak skupina *Alibaba*, *Bujabéza*, a protože mě něco vždycky táhlo k víceletnému zpěvu, tak jsem měl po konci skupiny *Bujabéza* hned nápad, co bude dál. A vlastně to není tak úplně pravda, že jen zpívám, protože hraji na klavír se swingovým orchestrem, ale zpěv je pro mě určitě v tuto chvíli to hlavní.

Hudební nadání jsi zdědil od rodičů? Zpívalo se u vás doma?

V naší rodině je to přesně půl na půl. Jedna půlka je hudebnická, ta druhá o sobě tvrdí – a já to můžu dosvědčit – že zpívá *Ovčáci*, *čtveráci* na jednom tónu. A mě ovlivnila ta hudebnická strana.

Od malička jsem, spoustu let nedobrovolně, denně cvičil na klavír pod přísným dozorem svého otce, no a pak se to nějak zlomilo a jako patnáctiletý jsem začal už dobrovolně hrát na kytaru a zpívat to, co se mi líbilo, pak přišla první kapela, druhá... a teď je to *HiFive*.

V rodině si zpěv pamatuji jako dítě, když mě taťka vozil na kole k babičce, tak jsme projeli takové ty nekonečné písně stylu *Když jsem já sloužil to první léto* a ještě na Štědrý den se u nás zpívají koledy.

Vnímáš hudbu a toto nadání jako dar od Boha?

Zajímavá otázka. Myslím si, že všechna nadání pochází od Boha, takže asi k tomu bude patřit i hudba, protože není nic víc a nic míň než jiné talenty. Každopádně pokud by ses mě zeptala jako dítěte, které muselo místo lítání venku s kamarády pravidelně sedět u klavíru a cvičit, asi úplně nevím, jestli jsem si takto tehdy představoval dar od Boha.

Myslím si, že každé umění by mělo lidi pozvedat duševně i duchovně? Dělat život krásným. Jak to vidíš ty?

Je to tak, umění dělá z našeho života něco víc než jen soubor pracovních, rodinných a jiných povinností. V podstatě stejně jako všechny aktivity, které děláme ve volném čase, i když nemusíme a máme je rádi. Ale umění, u mě hlavně hudba, znamená prožívání intenzivních pocitů. Jako posluchač hlavně pozitivních, pokud poslouchám něco, co se mi líbí, a jako hudebník je to buď – anebo. Když to převedu na náš vokální kvintet, tak během zpěvu prožívám buď velkou radost, že nám to pěkně zní a opravdu si to užívám, a doufám, že i kolegové zpěváci, no a na druhé straně, když to nepadá nebo se to podesáté nedaří zazpívat podle našich představ, tak jsou ty pocity stejně intenzivní, jen na druhé straně spektra.

Když by si vás v blízké budoucnosti chtěl někdo na koncertě znovu poslechnout? Pozveš nás někam?

V Olomouci budeme 5. prosince v 19 hodin večer zpívat na *Olodvorku*, bude to takový náš mikulášsko-vánoční koncert, určitě přijďte, bude tam atmosféra úplně jiná než v kostele, ale taky krásná a předvánoční.

Děkuji ti, Honzo, za rozhovor a přeji, ať se vám zpívání s Božím požehnáním daří.

Připravila Mirka Andrllová

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

je toho mnoho, co usiluje o naši pozornost. Je docela umění vybrat si aktivity jak ze světské nabídky, tak i z té duchovní tak, abychom nezanedbali své povinnosti, své blízké, přátele, mysleli i na sebe, osobní potěšení a růst. Naše knihovna vám může poskytnout obohacení života víry.

V měsíci říjnu církev upozorňuje na modlitbu růžence: den 7. října je věnován Panně Marii Růžencové jako připomínka vítězství křesťanů nad muslimskými Turky v bitvě u Lepanta v roce 1571. Modlitba svatého růžence v ní sehrála důležitou roli. Oficiálně byl svátek ustanoven až v roce 1913. Z mnoha svatých tohoto měsíce jsem vybrala alespoň sv. Hedviku. Tematicky vybočuje silný osobní příběh kněze v Rusku, který mě oslovil a může být pro někoho také inspirativní.

Walter Nigg

Svatá Hedvika Slezská

Cor Jesu, 1994, 78 stran, řada XS č. 197

Svatou Hedviku jsem měla v úctě už jen proto, že jako urozená si mohla užívat života jinak. Avšak jak moc výraznou osobností ve své době a společnosti byla, jsem se dozvěděla při čtení této útlé knížky. Dokázala spojit důsledný křesťanský způsob života s životem panovnice. Může být vzorem matkám, neboť se věnovala nejen svým dětem (měla jich sedm, postupně čtyři zemřely), ale také „objímala“ všechny, kdo potřebovali pomoc. S velkou odvahou zachraňovala odsouzené. Měla velký vliv na svého manžela, který ji podporoval v zakládání a budování klášterů. Autor nepíše o Hedvice zcela nekriticky, zamýšlí se i nad jejím rozhodnutím ohledně manželského života ve zralém věku – více v knize...

ÚRYVEK Z KNIHY:

Soustrast a péče projevující se v konkrétní pomoci, umožnily Hedvice proniknout za zdi vězení a realizovat neméně hodnotný, tajemný druh přítomnosti mezi vězni. Hedvika se také přimlouvala za odsouzené k smrti. Jednou poslala na místo popravky rytíře, kterému se podařilo v poslední chvíli odříznout oprátku a zachránit život nešťastníkovi odsouzenému k smrti. Rozsudek smrti byl v tomto případě nepřiměřený ke spáchanému přestupku. Šlo totiž o krádež poloviny prasete z bídy. Aby mohla zabránit surovým a často nespravedlivým rozsudkům, účastnila se Hedvika často osobně soudních přelíčení.

Gabriele Amorth

Mariánské inspirace

Karmelitánské nakladatelství, 2008, 142 stran

Sáhla jsem po této knížce s myšlenkou najít knihu, která by pomohla modlitbu růžence oživit a více prožít. Je koncipována jako rozjímání nad okamžiky života Panny Marie s odkazy na evangelijní texty na každý den měsíce. Otec Amorth, známý exorcista a mariolog, jednotlivé události zkoumá z různých pohledů, s ohledem na dobové zvyklosti, zjevení, s použitím výroků svatých či duchovních otců, aby čtenář co nejvíce porozuměl Božím záměrům v životě Panny Marie a svaté rodiny. Jak píše: „Když jdeme k Marii, nalezneme Ježíše.“ Ke každému tajemství je možné najít tematicky související kapitolu.

ÚRYVEK Z KNIHY:

Musíme zdůraznit skutečnost, že církev je založena Kristem, že Kristus chtěl, aby byla prodloužením jeho poslání, že ji miluje a vede svou milostí a že ji jako duši dal Duchu Svatého, že Maria je její matkou a jako taková jí pomáhá... Všechny tyto pravdy jsou důležité a musíme je mít na zřeteli, protože dnes církev všeobecně není milována. Sami křesťané ji pokládají za něco,

co je mimo ně („církve jsou kněží,“ tvrdí současná mentalita). A dnešní nejzhubnější bludy se týkají falešných pojetí církve.

Walter J. Ciszek SJ – Daniel L. Flaberty SJ

S Bohem v Rusku

Paulínky, 2014, 484 stran

Stále trvající neklidná situace na Ukrajině a v Rusku zůstává v našem podvědomí, i když vedeme běžný život. A tak není divu, že mou pozornost upoutala tato kniha. Sotva jsem ji otevřela, přestala jsem vnímat okolí. Příběh mladého Američana, který se rozhodl stát se knězem, konkrétně jezuitského řádu, později zatouží jít na misie do Ruska, člověka uchvátí. Otec Walter se do Ruska dostává spolu s dalším knězem, sice oklikou přes Polsko s falešnými doklady, tedy novou identitou polských občanů. Netrvá to moc dlouho, kdy jsou oba dva na základě nedorozumění zatčeni jako němečtí špioni a stávají se vězni. Největší část svého kněžského působení tedy stráví v Rusku. Svou misijní činnost vykonává otec Walter, jak mu dovolují podmínky v pracovních táborech na Sibiři a jinde, vždy však pod určitým dohledem státních bezpečnostních služeb. Strávil zde celých 23 let od roku 1940 až do roku 1963, kdy se výměnou za ruského agenta v USA dostává zpět do své vlasti.

Napínavý příběh kněze je velmi zajímavý, o tom není pochyb. Byla jsem upozorněna, že byl vysílán jako pravidelná četba na pokračování na rádiu Proglas v roce 2016. Je tedy možné najít si četbu na pokračování této knihy v archivu pořadů a poslechnout si ji – zde je odkaz: <https://www.proglas.cz/program/audioarchiv> (zadejte pak do vyhledávání název knihy).

knihovnice Marie

LETNÍ OBLEČENÍ PRO MINISTRANTY

Milí ministranti a jejich rodičové,
kdo má zájem o letní ministrantský oděv, **kontaktujte Janu *Werdichovou*** (tel. číslo: 737 974 166). Domluvíte si spolu termín změření, následně vám Jana oblečení ušije.

Upozorňujeme, že kromě nástěnky v sakristii hejčínského kostela můžete sledovat také hejčínský farní web, kde máte svoji rubriku „Ministranti“ – najdete ji pod „ŽIVOT FARNOSTI“ (www.farnost-olomouc-hejcin.cz/zivot-farnosti/ministranti).

Budeme se snažit, aby i tam byly vždy aktuální informace určené právě vám.

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté do 21 hodin je příležitost k **tiché adoraci** v kostele, s výjimkou uvedenou níže.

Společenství mládeže se schází pravidelně v neděli od 19.15 do 20.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela. Setkání vede P. Gorazd.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Rozvrh vyučování náboženství v hejčínském kostele (místnost nad sakristií):

1. a 2. třída – středa 16 až 17 hodin. Učí Eliška Kubešová, e-mail: eliska.kubesova@seznam.cz.

Příprava na první svatě přijímání (3. třída) – čtvrtek 16 až 17 hodin. Učí Marcela Koupilová, e-mail: marcela.koupilova@seznam.cz.

4. a 5. třída (ti, kteří už chodí ke svatému přijímání) – čtvrtek 15 až 15.45 hodin. Učí Marcela Koupilová (kontakt viz výše).

6. a 7. třída – středa 15 až 15.45 hodin. Učí P. Gorazd, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz.

8. a 9. třída – úterý 16 až 16.45 hodin (případně lze chodit do středeční skupiny nebo místo úterý ve středu). Učí P. Gorazd (kontakt viz výše).

Říjen je tradičně **měsícem modlitby svatého růžence**. Připomínáme, že společná modlitba růžence v našich farnostech začíná vždy půl hodiny přede mší svatou.

V úterý 10. října od 17 hodin proběhne **úklid kostela**. Kdo by se mohl přidat, bude vítán. Bylo by rovněž dobré sestavit další skupinku kolem nějaké rodiny nebo kamarádů. Prosíme, hlase se Oldřichovi Chytilíkovi na tel. 606 719 467 nebo na e-mail: chytilik@seznam.cz.

Letošní víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční v Dolní Moravici na chatě U Rotterů od pátku 13. října do neděle 15. října. Pojede s námi P. Melichar. Bližší informace: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude v pátek 13. října v 17.30 hodin.

Sobota 14. října je **výroční den biskupského svěcení (2017) Mons. Antonína Baslera a Mons. Josefa Nuzíka**. Pamatujme na ně ve svých modlitbách.

Mše svatá zaměřená více na rodiny s dětmi bude v neděli 15. října v 10 hodin.

Farní spoření se uskuteční při bohoslužbách v neděli 15. října.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín bude v pondělí 16. října.

Společenství mladých manželských párů se sejde v úterý 17. října od 19 hodin v místnosti nad sakristií. Další zájemce vítáme! Ideálně se přihlaste předem na faolomouc-hejcin@ado.cz.

Adorace v pátek 20. října bude tichá do 20.15 hodin. Potom do 21 hodin bude **prokládána modlitbami za farnost**.

Den modliteb za misie (misijní neděle) připadá letos na 22. října. Mše svatá v 10 hodin bude obětována za Joeho Isaiha Lopese z Indie, kterého naše farnost podporuje ve studiu v rámci programu *Adopce na dálku*. **Sbírka** při všech bohoslužbách v ten den bude věnována **na misie**.

Odpustky pro duše v očištění: Je možno získat i letos mimořádně již ve dnech od 25. října do 1. listopadu a pak v obvyklém termínu od 1. do 8. listopadu. Při splnění tří obvyklých podmínek – svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce – lze denně získat **plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očištění**, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat **odpustky částečné**. K získání plnomocných odpustků je zároveň nutné hluboké obrácení a nemít zalíbení v žádném hříchu, jinak jsou odpustky pouze částečné.

V noci ze soboty 28. října na neděli 29. října proběhne **změna letního času na zimní. Ve 3.00 hodiny se posouvá čas o hodinu zpět, tedy na 2.00 hodiny**. Budeme spát o hodinu déle!

Návštěva nemocných před prvním pátkem se uskuteční ve čtvrtek 2. listopadu, příště pak ve čtvrtek 30. listopadu.

Adorace v pátek 3. listopadu bude tichá do 20 hodin. Potom do 21 hodin proběhne **večer chval** související se slavností Všech svatých. Při něm bude možnost **vytáhnout si lísteček se světcem a s ním spojeným úmyslem na příští rok**. Ti, kdo se nemohou zúčastnit páteční modlitby, si budou moci vytáhnout lísteček se světcem na další rok po mši svaté od středy 1. do pátku 3. listopadu.

Sbírka při bohoslužbách v neděli 5. listopadu bude věnována **na Charitu**.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín bude ve středu 15. listopadu.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých do konce roku 2023**.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Výuka náboženství na Základní škole v Horce nad Moravou v tomto školním roce nebude. Děti budou dojíždět do Hejčína.

Setkání ekonomické rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 10. října.

Mše svatá zaměřená více na rodiny s dětmi bude v neděli 15. října.

V neděli 15. října bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

V neděli 15. října od 17 hodin bude v kostele v Horce nad Moravou **koncert vokální skupiny HiFive**. Srdečně zveme všechny.

V pátek 20. října ve 20 hodin bude ve farní místnosti setkání nazvané **Cestou víry**.

Den modliteb za misie (misijní neděle) je letos 22. října. **Sbírka** při mši svaté bude věnována **na misie**.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 31. října.

V neděli 5. listopadu bude v 15 hodin na hřbitově v Horce nad Moravou **pobožnost za zemřelé**.

* * *

KŘELOV:

V neděli 22. října proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**, příště pak v neděli 19. listopadu.

Při mši svaté v neděli 22. října v 9 hodin bude také udělována **svátost pomazání nemocných**.

V pátek 3. listopadu bude v hejčínském kostele ve 20 hodin **večer chval**, stejně jako každý první pátek v měsíci.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.
Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2023.
Příští číslo: 5. listopadu 2023, redakční uzávěrka: 25. října 2023.